

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 20. marca 1908.

Treść: (№ 50 i 51.) 50. Obwieszczenie, dotyczące przekazywania towarów, wywożonych do Rosyi w obrocie kolejowym pod kontrolą celną. — 51. Rozporządzenie, dotyczące zastrzeżenia prawa reklamacji przy ocleniach, dokonywanych przez c. k. pocztę.

50.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem kolei żelaznych z dnia 7. marca 1908.,

dotyczące przekazywania towarów, wywożonych do Rosyi w obrocie kolejowym pod kontrolą celną.

W uzupełnieniu konwencji z dnia 3. października (21. września) 1851., Dz. u. p. Nr. 127. z roku 1852., i z dnia 19. (7.) lutego 1901., Dz. u. p. Nr. 26., zawarto z cesarskim rosyjskim Rządem w drodze dokonanej dnia 27. (14.) lutego 1908. wymiany not dyplomatycznych, umowę tej treści, iż towary, wywożone z Austrii do Rosyi w obrocie kolejowym pod kontrolą celną, przekazywane będą, celem kontroli nad ich rzeczywistym wywiezieniem, przez główne urzędy celne Szczakowa, Brody, Podwołoczyska i Nowosielica do leżących po drugiej stronie, rosyjskich urzędów celnych, wwozowych oraz iż te ostatnie urzędy potwierdzać będą odebranie odnośnych przesyłek po przeprowadzeniu powierzchownego badania.

Celem uzyskania klauzuli odbioru ze strony rosyjskiego urzędu celnego, wwozowego, winny strony lub w ich zastępstwie organy kolejowe austriackiej stacji granicznej wygotować osobny egzemplarz listu przewozowego, odnoszącego się do dotyczącej przesyłki, który należy wyraźnie oznaczyć jako list przewozowy, będący dokumentem celnym, a nadto zaopatrzyć zapiskiem „dla celów

postępowania przekazawczego“, umieszczonym na nim w miejscu wpadającym w oczy, w języku niemieckim i rosyjskim.

Skoro egzemplarz listu przewozowego, zaopatrzony potwierdzeniem odbioru ze strony rosyjskiego urzędu celnego, wwozowego, zwrócony będzie do austriackiego urzędu celnego, wwozowego, wówczas zamieści urząd ten na dokumencie przekazawczym, odnoszącym się do przesyłki, względnie na deklaracji wwozowej potwierdzenie rzeczywistego wyjścia przesyłki z austriacko-węgierskiego obszaru celnego.

Dotycząca umowa nabywa mocy obowiązującej z dniem 1. kwietnia 1908.

Korytowski wtr.

Derschatta wtr.

51.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 14. marca 1908.,

dotyczące zastrzeżenia prawa reklamacji przy ocleniach, dokonywanych przez c. k. pocztę.

Odnośnie do § 17., ustęp 2. i 3. przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906., Dz. u. p. Nr. 22., rozporządza się co następuje:

Przy ocleniach, dokonywanych przez pocztę bez współudziału stron, wolno tym ostatnim w myśl § 17., ustęp 2. przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej, zaczepić oclenie z powodu niewła-

ściwego taryfowania. Reklamacje takie można jednak tylko wówczas poddać merytorycznemu rozpoznaniu, jeżeli rzeczywista jakość towaru da się później stwierdzić w sposób niewątpliwy, w drodze dodatkowej rewizji całej przesyłki lub przez przedstawienie próbek, których tożsamość uznają urzędnicy, przedsiębiorcy oględziny, albo przy użyciu innych środków pomocniczych.

W tych wypadkach jednak, w których strona liczy z góry na pewien ściśle oznaczony wymiar cła, może ona w drodze reklamacji zapewnić sobie merytoryczne rozpoznanie w ten sposób, iż w deklaracji zawartości celnej uwidoczni taryfowanie, jakiego żąda, podając wyraźny numer taryfy i stopę celną, z tym dodatkiem, że w razie odmiennej ekspedycji różnica zdań co do taryfowania ma być rozpatrzona z urzędu. Zarazem wyrazić należy w deklaracji zawartości celnej także upoważnienie zakładu pocztowego do pobrania z przesyłki próbek, potrzebnych w celu merytorycznego załatwienia reklamacji, do zabezpieczenia ich tożsamości w porozumieniu z ekspedującym urzędem celnym i do

zarządzenia ich zbadania, o ile to okaże się potrzebne. Strona winna również zobowiązać się do ponoszenia kosztów rozbioru, jeżeli rozstrzygnięcie merytoryczne potwierdzi sprawozdanie urzędu celnego.

Zapisek ten, posiadający cechę ustnego oświadczenia strony, należy zamieścić na deklaracjach zawartości celnej w sposób, wpadający w oczy, w następującej osnowie:

„Cło należy wymierzyć według numeru taryfy w kwocie K h, w przeciwnym razie zastrzega się wniesienie reklamacji i zezwala na pobranie próbek. Ewentualne koszty rozbioru zwróć, jeżeli orzeczenie urzędu celnego będzie potwierdzone.“

Strona winna podpisać zapisek ten.

Rozporządzenie niniejsze nabiera zaraz mocy obowiązującej.

Korytowski wlr.

Fiedler wlr.